

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznani la plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvo naj se blagovoli pošiljati naročnine, reklamacije, oznani la, t. j. vse administrativne stvari.

Hrvatske volitve.

Iz Zagreba, 22. maja.

„Zora puca, bit će dana!“ Tako je oduševljeno pel naš nesmrtni Preradović, ko je videl, kako je ilirsko gibanje iznenada obudilo narodno zavednost hrvatsko.

Od tadaj je poteklo mnogo let. Hrvatskemu narodu se je izjalovilo mnogo nadej, a zadele so ga velike nesreče. Naša zgodovina v tekočem stoletju se more pripodobiti samo velikim ranam, katera nas i danes ljuto peče, a sam Bog vé, kdaj se zaceli. Vladajoči sistem nas danes tlači bolj kakor kdaj poprej; vrgel nas je v požrešno žrelo Madjarov, onih istih Madjarov, katere smo l. 1848. pobili, onih istih Madjarov, kateri brez hrvatskega morja ne morejo živeti in kateri bi sploh morali prej ali slej izginiti, ako bi ne madjarizirali Slovanov, kateri jih obkoljujejo od vseh strani. Madjari vedo vse to prav dobro, zategadelj ropajo slovaško dečo, da jo pomadjarijo, zato madjarijo siloma Medjumurce, Srbe in Rumune, in zato so se v novjšem času vrgli na Hrvatsko, katero hočejo degradirati za madjarsko županijo, da si na ta način razširijo svoj magya-rorszag do našega Jadranskega morja. V ta namen poslali so nam Madjari jednega svojih najboljših pijozirjev za bana — grobokopa kraljstva hrvatskega in njegovih pravic, kateri naj v nas uduši slovansko-hrvatsko narodno zavednost in nam usili veliko madjarsko idejo, in nas počasi popolnoma pomadjarji. Ta slavni junak je grof Dragotin Khuen-Héderváry, čegar ime ostane nam Hrvatom nepozabno, zakaj česar nam ni tekom stoletij vzel Turek, ni Benečan, niti Nемеc, to nam jemlje zdaj on, in žal, da nam je že marsikaj vzel. Brez milosti tépta slavni grof Héderváry naša prava; vsako zapoved iz Pešte izvrši brez obotavljanja in kaže se, da se njegovo srce veseli toliko bolj, kolikor večje krivice nam more storiti. Héderváryjeva vlada je prava strahovlada, in ni se čuditi, da je narod začel že pešati, da je onemogel v borbi proti sili in da je že začel obupavati. A to obupavanje je bilo opravičeno tembolj, ker smo se sami začeli mej seboj prepirati in bojevati, ker smo se mej seboj klali kakor sveri, namesto, da bi se bili slezao uprli madjarskemu navalu — v tem, ko je narod propadal in zaman iskal pomoči. To obupno stanje

je doseglo vrhunec po smrti dr. Ante Starčevića, ko je dr. Jos. Frank z nekaterimi zapeljanimi svojimi pristaši začel uničevati svojo lastno stranko, stranko prava, proglašivši sebe in svoje pristaše za „čiste pravaše“, in učeč, da je samo on sposoben voditi hrvatski narod, da je samo on rodoljub, vsi drugi, izkušeni rodoljubi, pravaši in obzoraši, pa da so zapeljevalci naroda, podkupljenci itd. S to taktiko je silno demoliziral narod, kateri zdaj ni vedel, kam naj se obrne, komu naj veruje, ker, sedeč po pisavi listov, ni bilo v celi Hrvatski nobenega poštenega človeka več.

V tem prežalostnem, obupnem položaju prišel je čas volitev. Ali v odločilnem trenutku obsenčil je dober genij hrvatske rodoljube, jim razsvetlil razum in jim predočil pravo sliko domovine. Zastala jim je sapa in solze so jim zarosile oči. Toda Hrvat ni ustvarjen, da joče, in da jokaje pred sovražnikom umira. Hrvatski rodoljubi so spoznali: Samo v slogi je rešitev! Združili so se „Obzoraši“ in „Domovinaši“ in ves hrvatski narod je pozdravil slogo z nepopisnim veseljem, goječ presladko nado, da se na ta način da mnogo storiti, mnogo popraviti in ves narod spraviti zopet na pravo pot.

Začele so se volitve. Složna opozicija je začela delati z združenimi močmi, da paši na Markovem trgu vsaj dokažejo, da se brez borbe ne damo zatreti. Združena opozicija je postavila kakih 50 kandidatov, ali posebnega uspeha ni pričakovala, zakaj če narodna volja ne nastopi z elementarno silo, uduši jo lahko madjarsko nasilstvo, kakor se prakticira pri nas. Kako se na Hrvatskem vrše volitve, se ne da popisati; a ko bi se popisalo resnično, bi nihče ne hotel verjeti, da se dogajajo taka nasilstva. Za nekaj dnaj pred volitvami se začne po celi Hrvatski obsedno stanje. Poti in ceste se zapro, narod se ne sme nikjer shajati, uradniki zapró svoje pisarne in se v spremstvu orožnikov razidejo po vaseh, kjer z obljubami in grožnjami kor-teširajo za vladne kandidate. Kjer je prebivalstvo nepoučeno in neizkušeno, tam obetajo nebesa in zemljo, a kjer se prebivalstvo zaveda, tam greze na vse mogoče načine in zapirajo opozicijske volilce. Dan volitve je v vsakem opozicijskem okraju po jedna stotnja vojakov, časih tudi več, pripravljena streljati na neoborožene volilce, če to

zaukaže načelnik političnega okraja. Okrajni načelniki, veliki župani, ali drugi višji vladni uradniki spremljajo madjarske kandidate po vaseh, priporočujoč jih volilcem, opozicijski kandidati se pa ali niti ne puščajo v njih okraje, a če se jim že dovoli, da stopijo mej volilce, jih spremljajo povsod orožniki, ne v osebno varstvo, nego da pazijo, da kandidati ne sklicujejo shodov, in da ne poučujejo volilcev. Opozicijski kandidati se mora v svoj okraj vtihotapiti in tajno obiskati svoje volilce — če ga prej ne zasačijo, v katerem slučaju ga zapro ali pa iz okraja iztirajo. Samo rodoljubni duhovniki morejo navzlic vladni sili meji narod. Lahko se reče, da gre naši duhovščini velik del zasluga, da narod ni propal. Kolika sreča, ko bi i vi Slovenci imeli tako razborito in rodoljubno duhovščino, kakor mi!

Vsled sloge v opoziciji, pokazala se je koj začetkom volilnega gibanja neka nepričakovana živahnost in navdušenost mej narodom. Naravno, da je tudi vlada bila o tem pravočasno obveščena, in da je napela vse svoje sile ter porabila vsa sredstva, da uduši mogočno gibanje, a trudila se je zaman. Kovacevics ur, veliki župan zagrebški, Pejacsevich ur, veliki župan oseški, podžupan Čuvaj in vsi drugi znani in neznani junaki sedanjega sistema tekmovali so, kdo stori večja nasilstva in večje nezakonitosti, a dosegli so, da je doslej izvoljenih 25 kandidatov združene opozicije, 2 frankovca in 2 divjaka, dočim je v prejšnjem saborskem zasedanju štela cela opozicija skupaj 11 poslancev. Upati je, da ta močna opozicija doseže, da se uniči nezakonita volitev v Nuštaru, kjer 150 opozicijskih volilcem ni bilo dopuščeno glasovati, v Jaski, kjer so zaprli toliko opozicijskih volilcev, kolikor je bilo treba, da je zmagal madjaron Erdőly, in v Petrinji, kjer je bil pravaš Barčić na najpriprostejši način prevaran; dva dni pred volitvijo streljali so orožniki na volilce; jeden volilec je bil ubit, šest jih je bilo ranjenih, a politična oblast je mnogo volilcev zaprla radi „puntanja“. Vzlic temu je Barčić pri volitvi dobil 196 glasov, njegov madjarski protikandidat Ferich samo 192. No, naši Madjaroni si znajo tudi v taki stiski pomagati; našli so za Barčića samo 190 glasov, a Fericha so proglasili izvoljenim z 2 glasoma večine.

LISTEK.

Vaški svetnik.

(Humoreska. Spisal Svatopluk Čech.)

(Dalje.)

Ženske so zle dolgo časa za odhajajočim, čegar majhno osebo v širokem plašču je obsevalo zahajajoče solnce s svojim svitom kakor z veliko glorio. Potem so se domov vrnile, pomenkuječe se o drugem odsotniku.

Mej drugim jim je povedala Žafranka tudi romarjevo željo radi varnosti pchišja. Dejala je, da hoče ostati z Liduško v njegovem stanovanju do polnoči — „da je ne bo strah“, tako je rekla. Toda njena požrtvovalnost je imela drug namen. Jaz menim, da je hotela stražiti Liduško.

Devica Urška se ji je ponudila, da ji bo delala družčino. „Liduška nama bo lahko čitala iz pobožnih knjig, katere ji je Fabijan pustil,“ je pristavila.

In glej! Tudi Duraška se jima je ponudila, da bdi z njimi. Ko so povabili s kričanjem v gluha nšesa še staro Barbo, naj se jim pridruži, kimala je ta prav skozi vso vas, da je zadovoljna.

Tako se je zbralo vse društvo v Fabijanovi koči, ki je stala koncem vasi. Na mizi so našli knjige, poleg teh tanko lojeno svečo, ki je bila natakljena skrbno v lesen svečnik; velikanski kos mrzlega svinjskega mesa in — kolik čudež! — visoko, vitko steklenico. Ogledale so si jo od vseh strani ter bile končno vse istega mnenja, namreč, da je v nji — vino. Toliki radodarnosti Fabijana se kar niso mogle dovolj načuditi, zlasti ker je bil sicer črevljar-krpar sila štedljiv in tudi ubožen. Ko pa se je velikansko začudenje nekoliko poleglo, so se posvetovale, je-li naj bi vse prepustile dekletu, ali naj bi na Liduški zdravje povžile skupno, kar ji je pripravil črevljar. Umevno je, da je bil drugi predlog jednoglasno sprejet.

Ko so se s svinjsko pečenko in z vinom odobrovoljile, pričele so s čitanjem. Na mizi so ležale tri knjige. Prvi je bil naslov: „Raj srca ali ljubezen za kratek čas“; drugi: „Razni doživljaji španskega viteza Don Juana“; pri tretji pa je manjkalo par prednjih listov, kakor tudi naslovna stran. Pobožne žene, katere so pričakovale kak spis iz življenja svetnikov, so se nekoliko začudile „ljubezni za kratek čas“ ter „španskemu vitezu“. Trenotna vzne-

mirjenost pa jih je vendar takoj zopet minila; vedele so pač, da sila čednostni Fabijan teh knjig ne bi bil izročil nežnim Liduškinim rokam, ako bi obsežale le senco posvetnega. Po dolgem, a složnem glasovanju so se pobožne sestre odločile za tretjo knjigo. Zvesto je poslušalo društvo, ko je čitala Liduška:

„... Amorjeva zlata, ob demant brušena puščica je šinila skozi snežino bruseljskih čipk v ledeno nedrije“...

Bralcu naj zaupam, da se je ta knjiga, katere začetek v resnici veliko obljubljala, nazivljala takrat, ko je bila še cela: „Nogovična podveza gospe markize“, ter da so bile v njej kaj pikantne in sentimentalne epizode. Nepotrebno je omenjati, da je bila knjiga prevedena iz francoščine.

Liduška je torej čitala. Urška je pozorno poslušala ter zmajala včasih z glavo; Duraška je objel spanec, Žafranka se je trudila, da bi vsaj tepalnica vzdržala v vodoravni smeri, stara Barbara pa je kimala z glavo, dočim so njeni koščeni prsti počasi premikali jagode rožnega venca.

(Konec prih.)

V Sv. Ivanu Žabno imel je kandidat združene opozicije, dr. Ivan Zahar ogromno večino. Ko je to volilna komisija videla, je volitev kar na kratko ustavila. Kdaj se bo vršila nova volitev, še ni znano. Danes (22. t. m.) se je vršila volitev v okraju „Bošnjaci“ v Slavoniji; doslej se ve samo to, da so se še pred volitvijo primerili veliki izgredi. Vojaki in orožniki so streljali na narod in ubili 7 ljudi ter jih mnogo ranili. Razburjeni narod je napadel vojake in nekatere ranil. V tem okraju je zmaga opozicije gotova, ali madjaronski kandidat, vseučiliški profesor Tomasich, kateri je včeraj propal v svojem okraju, moral bi biti izvoljen v Bošnjacih in radi tega je vlada nastopila tako nasilno.

Vseh nasilstev, katera so storila oblastva, ni možno popisati, naj torej zadošča, kar je bilo navedeno, a dodani naj bodo še nekateri drugi karakteristični momenti,

V turpoljskem okraju, kjer je bil doslej vedno voljea madjaron, zmagal je zdaj opozicionalec, vseučiliški profesor Bresztyenszky s 656 glasom proti 99. V Klanjcu so oblastva dva dni pred volitvijo zaprla opozicionalega kandidata dr. S. Mazzuro, ali na dan volitve zbralo se je iz vsega okraja nad 10.000 ljudi okoli Klanjca, tako, da so okrajni načelnik in drugi madjaroni v smrtnem strahu dovolili povsem poštene in nepristranske volitve, vsled česar je bil dr. Mazzura izvoljen z neverjetno veliko večino. V Djakovu je bil z znatno večino izvoljen dr. Marijan Derencin, vzlic temu, da je bil iz Zagreba jedenkrat za vselej izdan ukaz, da mora biti v Djakovu izvoljen Madjaron, samo da se sveta dokaže, da je škof Strossmayer osamljen in da nima pristašev. V Delicah je bil izvoljen David Starčević, oni isti, čegar črevelj je l. 1887. zadel gospoda grofa Héldérváryja na nekem jako nedelikatnem mestu njegovega telesa. V Sisku je bil z ogromno večino izvoljen Grga Tuškan, kateri je svojedobno s prisego potrdil, kam je Davidov črevelj zadel bana, ter bil zaradi tega obsojen in zaprt. Izvoljeni so vsi voditelji opozicije, a izmej Madjaronov so padli prvi stebri sistema: sekojski predstavnik Krajcsovic v dveh okrajih, Egersdorfer, Tomasich, sia hrvatskega ministra Gaža pl. Josipovich, dr. Schwarz, dr. Gavranich, dr. Schwarzmajer in mnogo drugih odličnih madjaronov, tako da je zmaga združene opozicije uprav nepričakovano sijajna in poraz Madjaronov grozen. Hrvatski narod je dobil pri volitvah umane sile, katerim vlada s svojo stranko niti od daleč ni kcs, a to je toliko večje važnosti, ker je prihaja leto obnoviti hrvatsko ogersko nagodbo. Nesrečni dr. Frank je postopal menda sporazumno z vlado, ker je v raznih okrajih postavil proti kandidatom združene opozicije svoje kandidate; v Delicah na pr. so vse oblasti agitirale za Frankovega kandidata, samo da premaga Davida Starčevića, zakaj gospod grof Héldérváry se tudi zdaj še razjezi, kadar vidi njegove črevlje, David pa neče bos priti v sabor. Ali Frankovo prizadevanje je bilo zaman; pokvaril je dosti, toda danes je moralno mrtev. Narod mu je pokazal hrbet. Izmej vseh njegovih kandidatov izvoljena sta samo on, v okraju, kjer mu vlada ni postavila protikandidata, in dr. Mle Starčević, kateri je bil z veliko težavo izvoljen pri ožji volitvi.

Volitve še niso končane; no, ako Bog da srečo, dobimo še kakega hrabrega bojevnika. Ali i zdaj nam srce utriplje veselja nad tolikim uspehom, kateri je pripisovati samo silno prebajeni zavednosti naroda, kateri je navzlic vsem nasilstvom izrekel tako strahovito obsodbo današnjega sistema. Zdaj smo zopet oživeli, v sebi čutimo nove moči in prepričani smo, da premagamo naposled našega sovražnika. Tedaj pa bomo srečno, ako Bog da, združeni z Vami klicali: „Živela Hrvatska, zjedinjena s Slovenijo!“

Bratje, mili bratje Slovanci, veselite se z nami, kajti „zora puca bit će dana!“

Rodoljub.

Slovanskega življa na Primorskem boj za obstanek.

(Dalje.)

Po navedenem govoru dra. Ferjančiča je vitez Znamirovski predlagal konec debate, dr. Funke pa je predlagal, da se glasuje imenom. Oba predloga sta bila sprejeta in se je konec debate s 160 glasovi proti 100 glasovom določil. Izmej contra-govornikov so bili še oglašeni dr. Cambon, dr. Bartoli, dr. Gambini, dr. Verzegnassi in dr. Hortis, mej pro-govorniki pa poslanci dr.

Laginja, dr. Brzorái, Žiškar, dr. Gregorec, Einspieler, dr. Gregorič in V. Pfeifer. Izmej teh sta bila voljena generalna govornika: contra dr. Hortis, pro pa dr. Laginja, čegar govor slove:

Visoka zbornica! Žal mi je, da nisem tako pri glasju, da bi mogel morda vsaj približno odgovoriti predgovorniku (dru. Hortisu). Vendar bom govoril k nujnosti predloga, gospoda, ter poskusil pobiti trditve gospoda predgovornika. Doslej sem mislil, da je precejšeni g. tovariš Hortis zgodovinar, ne pa pesnik. Nu, zmotil sem se. Rekel je, da Italijani nikdar ne režejo trt, dajšo mirni, in da nam ne delajo nikdar krivic. Dovolite, da posežem v tem oziru nekoliko nazaj!

Kraji, v katerih so se dogodila dejanja, radi katerih je bil podan predlog nujnosti, leže več noma na zahodni strani Istrije in ponajveč v okraju Poreča in Pulja. Slovanski narod se je naselil ondi koncem 16. veka. Dolgo ni še odtlej, vendar pa 300 let, odkar smo ondi, 300 let, odkar ondi trpimo. Tedaj je razsajala v zahodni Istri, zlasti pa v mestih kuga, ki je pobrala tako zelo ljudi, da je ostalo n. pr. v Poreču samo 30 ljudi. Tako je bilo tudi v Pulji, Rovinju in v drugih mestih. Kar jih je ostalo, to priznam, so bili latinskega rodu, so bili Italijani.

Kako se je vedlo to prebivalstvo pred 300 leti do naših prednikov, ko smo korak za korakom branili svojo domovino v Dalmaciji in v Bosni ter se morali šele turški premoči umakniti in si poiskati domovino na zahodu dežele, — kako so se vedli tedaj signori, pradedi današnjih strankarjev italijanske politike? — Proti narodnosti, proti italijanskemu prebivalstvu kot taki nismo imeli nikdar ničesar. Jaz specijelno sem v vsem svojem življenju javno in zasebno dokazal, da se ne sme pri nas govoriti niti o kaki zavisti, ali o kakem sovraštvu proti italijanski narodnosti.

Benečanski proveditori so imeli dolžnost, koncem svoje uradne dobe podati poročila. Ta poročila torej niso hrvatska niti slovenska, ampak pristnih Benečanov. Dokazati hočem, kdo je porezal tete, kdo je kalil mir.

Maria Malipiero, proveditore Istrije, je podal 1583. leta obširno poročilo o svojem poslovanju v Istriji, sosebno v Pulji. Tu se glasi v poročilu neko mesto (govornik čita najprej italijanski original ter poda z dovoljenjem predsednika še taistega prevod, iz katerega je razvidno, da so že 1583. italijanski premenitniki izvrševali nasilstva in umore, da bi se iznebili neljubih jim kmetov. Malipiero pripoveduje, da Italijani škodujejo Slovanom na raznovratne načine. Kradli so jim kolese, vozove, poljedelsko orodje, pobijali ali pohabljali so jim živino, narezovali jim oljke, uničevali njive in travnike, jim oskrnjevali hiše ter jim grozili s smrtjo, neprestano jih izzivajoči.)

Gospoda moja! 300 let pozneje potajete lahko v Pulj Via Sergia št. 55. in tam si oglejte skoro na vratih stanovanja nekoga državnega poslanca že mesec dni ohranjeni napis: morte a Laginja (Smrt Laginji!), m... a Laginja! (Čujte, čujte!)

Neki drugi proveditore, Giacomo Rhenier, nepristranski svedok iz l. 1585. pravi v svojem poročilu. (Govornik čita:) „Vračajoč se k poljedelstvu, katero sem z naporom vseh svojih duševnih sil pospeševal, sporočam Vašemu prevzvišenstvu, da je jedna tistih stvari, ki me napolnujejo z nado najboljšega uspeha, priseljenstvo Morlakov iz Zadra in iz Šibenika, ki so bili doslej pod turško vlado. Ti ljudje niso samo jako močni in vajeni truda, ampak tudi jako pridni in za poljedelstvo jako spretni.“

Uradno poročilo proveditorja Lodovica Memona se glasi (čita:)

„Ko sem bil v Matteradu, pripadajočemu k pravosodju Umaga, da bi udaril pečate na hraste — za arzenal — prišli so k meni vaščani ter so me prosili, da bi smeli v svojih krajih saditi trte, (česar jim meščani v Umagu ne puste), ker vaščani nimajo vina ter ga morajo kupovati za visoko ceno od meščanov. Prosili so me torej, naj določim mejo, da bodo mogli saditi vino in drugo na svojih zemljiščih“ itd.

In dalje (čita:) „Novi prebivalci, zlasti Morlaki — torej Slovani — goje z veliko marljivostjo in trudaljubnostjo oljke, gnojé jim, česar stari (t. j. italijanski) prebivalci niso znali, ali pa niso hoteli storiti.“

V istotako ugodnem smislu sodi o Morlakih poveljnik Razporske trdnjave na Krasu v svojem

poročilu Hijeronimu Correrju, tako tudi proveditor Nicolò Salomon, tudi koncem 16. veka.

Te podatke, gospoda moja, sem poseel iz neke knjige z naslovom „Notizie storiche di Pola, edite per cura del municipio“, t. j. izdano po skrbi — in meni v veliko zadoščenje — „po municipiju v Pulji“. (Veselost.)

To so torej 4 klasične priče, da smo se v zahodno Istrijo naselili kakor element kulture, miru, pridnosti, dela; klasičen dokaz, da nismo bili mi izzivači, da nismo rezali mi trt, ampak da so bili drugi, ki so zauesli to navado v Istrijo, da je delala to zaostala oligarhija, ki se prišteva še danes k italijanski stranki. (Bravo!)

Iz tega že, gospoda moja, morete izpoznati, da se tu ne gre za malenkosti, ampak za stoletno poniževanje, zatiranje in zadrževanje pridnega naroda, ki si je zaslužil boljšo usodo. (Prtrjevanje.)

(Dalje prih.)

V ljubljani, 24. maja.

Proti Ebenhochovemu šolskemu predlogu oglašajo se zlasti učiteljska društva, drugo za drugim, kar je čisto naravno, ker tu gre za koristi šolstva in učiteljstva. Pa tudi linška trgovinska zbornica se je izrekla proti temu predlogu in izrazila nado, da poslanci, kateri ljubijo narod in omiko, v državnem zboru, preprečijo, da ta predlog ne postane zakon.

Volitve na Hrvatskem. Tudi tretji volilni dan ni bil posebno vesel za hrvatsko vlado. Voljenih je šest vladnih pristašev, 8 opozicionalcov, in jeden divjak. Vladni listi se tolažijo s tem, da je izid zaradi tega tako neugoden, ker je duhovščina silno agitovala. Raznesla se je bila govornica, da hrvatska vlada misli uvesti civilni zakon, kar je dalo povod duhovščini, da je začela proti vladni stranki hudo agitacijo.

Porotne sodbe na Ogorskem. Sedaj se v ogerskem državnem zboru razpravlja o zakonu glede porotnih sodob. Teško si je misliti kaj bolj krivičnega, kakor bode ta zakon. Porotnik bode mogle biti samo, kdor madjarski zna. Vlada bode pa smela razne sodne okoliše zložiti v jedno porotno sodišče. V tem slučaju se vzamejo porotniki samo iz onega okoliša, v katerem bode porotno sodišče imelo sedež. Vlada bode pač gledala, da postavi porotna sodišča le v najboljše zagrizene madjarske kraje. Rumuni in Slovaki od tacihi porotnih sodišč nimajo pričakovati pravice. Na Ogorskem mora vse služiti madjarizaciji, šola, cerkev, policija in tudi pravosodje. Vse kaže, da so Madjari sklenili zatreti nemadjarsko prebivalstvo, kar se jim seveda ne posreči.

Mirovna pogajanja mej Grško in Turčijo so se že začela, a o njih taku se ničesar ne poroča. Še to ni znano, se je li premirje sklenilo na nedolžen čas ali pa le za 17 dni. Ker ni misliti, da bi se Turčija in Grška sami sporazumeli, so nekateri listi sprožili misel, naj se skliče evropski kongres, ki bode hkratu rešil še več drugih orientalskih stvari. Nemčija je odločno proti kongresu, ker berlinski kongres ni bil dosegel svojega namena. Mnoge njegove določbe so ostale na papirju, druge so dale povod raznim diplomatskim razporom, zaradi njih nejasnosti. Tudi sedaj bi kongres ne koristil. Nam se zdi, da je Nemčija največ zaradi tega proti kongresu, ker vidi, da bi na njem ne igrala nobene važne vloge. Pokazalo bi se, kako je pala veljava Nemčije zadaja leta. Da se to prikrije, se kongres sklicati ne sme.

Razmere na Kreti so kaj žalostne, od kar so odšli grški vojaki. Sedaj ni nobene oblasti, nobenega, ki bi skrbel za red. Evropske čete so le v nekaterih mestih. Čisto naravno je, da hudobni ljudje sedanji položaj dobro izkoriščajo. Ropi in tatvine so na dnevnem redu. Poškodovanci se pa nimajo nikamor pritožiti. Res, presramotno je, da velevlasti še sedaj niso našle nobenega načina za urejanje krečanskih razmer, ko so se v stvar umešale. Ustaši največ mirujejo, kar je čisto naravno. Mohamedanci so bežali v mesta in so ondu pod varstvom evropskih bajonetov, torej jim kristijani ne morejo do živga. Evropskih vojakov s Krete ustaši ne morejo spraviti. Sprjazniti se torej morajo s sedanjimi razmerami. Naj se pa evropske čete umaknejo, bode boj po vsem otoku.

Društveni zakon v nemškem državnem zboru. Ko je nemški državni zbor razpravljal o Rückertovem predlogu glede društvenih stvari, se je opazilo, da so nemški državni tajniki drag za drugim ostavili zbornico, ko so jeli nekateri govor-

miki očitati vladi, da nima nobene samostojnosti, temveč mora le to storiti, kar hote nekateri osebe, ki stoje v ozadju. Zato pa sedanja vlada ničesar tudi za gotovo obljubiti ne more. Vso vlado politiko vodijo Stamme in nekateri drugi reakcionarji. Noben član vlade se ni upal temu oporekati. — Drugi znameniti dogodek je bil ta, da je pri tretjem branju glasoval državni kancelar sam za Rückertov predlog, torej proti vladi. Kancelar se sam ne ujema s prusko vladno predlogo o premembi društvenega zakona, a preložil jo je, ker so visoki gospodje to želeli.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. maja

— (Občni zbor „Dramatičnega društva“) vrátil se je v soboto v čitalniški kavarni. Predsednik g. dr. Tavčar je povedal, da se je začelo subskribiranje mesečnih doneskov, da se z njimi poravnava stari dolg, kateri je nastal v času, ko je društvo ustanovilo opero, dasi je imelo razmeroma jako majhno subvencijo, in pojasnil, da se je poskrbelo za kredit tudi čez poletje, da bodočemu društvenemu blagajniku ne bo več, kakor dosedanjemu, treba zalagati iz svojega. Na to je gosp. dr. Tekavčič prečital intendančno poročilo za minulo sezono. V njem je vsestranski pojasnil gledališko delovanje, povedal, da je društvo vesled podpore dež. odbora poslalo gd. Ogrinčevu in g. Kranjca na gledališko šolo v Monakovo in predlagal, naj se izreče zahvala za podporo dež. zboru kranjskem, mestni občini ljubljanski, ravnatelju češkega narodnega gledališča g. A. Šubertu, kateri podpira slovensko gledališče, kjer, in kakor more, ter „Slovenskemu Narodu“ in „Ljubljanskemu Zvonu“. Gosp. dr. Kušar je nasvetoval resolucijo, naj se naprosi lastništvo „Laibacher Zeitung“, naj ta list o slovenskih predstavah sploh več ne poroča, ker so ta poročila v primeri s poročili o nemških predstavah jako pristranska in neopravičeno ostra. Proti tej resoluciji sta se izrekli g. ravnatelj Pirc in predsednik g. dr. Tavčar, kateri je pa omevil, da se slovenske predstave v uradnem listu nikakor ne merijo z istim merilom kakor nemške predstave, ker se o slovenskih predstavah poroča jako ostro, dočim se nemške predstave pretirano hvalisejo. Pri glasovanju je občni zbor odklonil resolucijo dr. Kušarja ter odobril intendančno poročilo, gosp. ravnatelja češkega narodnega gledališča g. A. Šuberta v Pragi pa v priznanje njegovih zaslug za slovensko gledališče soglasno izvolil častnim članom. Blagajnik g. ravnatelj G. Pirc je potem poročal o finančnem stanju „Dramatičnega društva“. V minolem letu je imelo društvo 29.273 gl. 61 kr. dohodkov in 30.743 gl. 15 kr. stroškov, deficit znaša torej 1469 gl. 54 kr., a, ker se je na račun starega dolga, za obresti itd. plačalo 1235 gl. 17 kr., znaša faktični deficit samo 234 gl. 37 kr. Društvene predstave so nesle 14.457 gl. 30 kr., veljale so pa 10211 gl. 6 kr., povprek je torej vsaka predstava nesla 64 gl. 30 kr. dobička. Gaže so znašale 15.144 gl. 78 kr., podpore 12.000 gl., gledališko društvo je dalo 870 gl., članarina je znašala 396 gl. Ker sta pregledovalca računov pisмено naznanila, da računov radi nekih malekostonih formalnosti ne moreta odobriti, pojasnil je blagajnik obširno in vsestransko njihovo ugovore, obžaloval, da revizorja nista prišla sama na občni zbor, da bi zastopala svoje ugovore in zahteval, naj se pregledovalca prisilita, da natančno in strogo revidirata vse račune ter predložita natančno poročilo. Občni zbor je pritril tej zahtevi in sklenil, naj se skliče izreden občni zbor, kateremu naj pregledovalca predložita svoje poročilo, potem pa odobri proračun za l. 1897/98, po katerem so troški prelimitirani na 16.9119 gl. 54 kr. (12000 gaže, 1000 repertoire, 1000 garderoba itd.), dohodki pa na 17.200 (12.000 podpore, 1000 članarina in gled. podporo društvo in 4200 predstave). Končno se je vršila dopolnilna volitev namesto odstopivših odbornikov gg. prof. Funtka, ravnatelja Pirca, ravnatelja Šubica in dr. Tekavčiča. Izvoljeni so bili gg. Pirc, Plantan, Prosenec in dr. Tekavčič, a ker je g. Pirc volitev odklonil, je bil izvoljen g. dr. Vodusek. Ko je občni zbor vzprejel še resolucije, naj se prosa dež. odbor, da odpravi lože v drugem nadstropju, in naj društveni odbor uvažuje, bi li ne kazalo zvišati društvenino od 2 gold., na 3 gl. je predsednik zaključil zborovanje.

— (Umrli) je včeraj popoldne v starosti 73 let gospod Andrej Mulej, c. kr. računski revident v p., vrl narodnjak, kateri je moral zaradi

svojega narodnega mišljenja za časa nemških vlad mnogo britkega prestat. Bodi mu zemlja lahka in prijazen spomin!

— (Kranjsko društvo za varstvo lova) je imelo včeraj svoj občni zbor. Društvo je imelo v minolem letu 23 ustanovnikov in 329 udov. Vseled ugodnih gmotnih razmer je moglo darovati znatne premije osebju za varstvo lova in c. kr. orožništvu, pa tudi poskrbeti za podporo rodbinsam umrlih gozdnih čuvajev. Ker nedostaja za varstvo lova sposobnega osebja, izda društvo priročno knjigo za pouk in rabo osebju, da potem napravi preskušnje vposobljenosti pri politični oblasti, povrh pa priredi meseca junija predavanja o priložnosti, in o lovu na Kranjskem nabajajočih se zverij, o varstvu divjačine itd. Društveni dohodki za l. 1896. so znašali 1029 gl. 37 kr., stroški 568 gl. 37 kr., društveno premoženje znaša 2982 gl. 93 kr.

— (Meščanska vojašnica v Ljubljani) Sposobnost meščanske vojašnice ljubljanske imeli so včeraj dopoludne v mestni dvorani letošnji občni zbor. Glavna točka dnevnega reda bil je razgovor o prodaji vojašnice s pripadajočim zemljiščem vred. Občni zbor sklenil je soglasno, naj se posestvo proda na prostovoljni dražbi; vzkljena cena določila se je za vojašnico na 24.000 gl., za zemljišča na 300 gl. V vodstvo meščanske vojašnice bili so izvoljeni gg. dr. Karol Ahačič, Josip Lokar, Anton Ravnikar, Ferdinand Simonetti in dr. Josip Starč, za preglednika računov pag. Matija Kunc in Karol Spinar. Dohodkov imela je meščanska vojašnica v preteklem letu 3472 gl. 69 kr., stroškov pa 1469 gl. 57 kr., torej 2003 gl. 12 kr. prebitka, ki je plodonosno naložen.

— (Nov odvetnik) Gosp. dr. I. Jamshek je odprl v Litiji svojo odvetniško pisarno.

— (Dramatično društvo v Idriji) priredi v četrtek dne 27. t. m. v c. kr. rudniškem gledališču dramatično predstavo. Predstavljal je bode burka v petih dejanjih „Zmešnjava nad zmešnjava“. Blagajnica se odpre ob polu 8. uri, začetek predstavi točno ob 8. uri zvečer. Pri predstavi svira c. kr. rudniška godba. Cene: lože 40 kr., sedež v parterju 20 kr., parterna stojišča 10 kr.

— (Požar) V Zgornjih Domžalah je v sredo zgorela hiša Franca Mazovca. Škoda znaša nad 2000 gl.

— (Poskušen samomor) Železniški ekspedijent v Dovjem, Alojzij Anceļ, skočil je v četrtek v Mojstrani v Bistrico, a inženjer Ackermann ga je rešil. Anceļ menda ni zdrave pameti.

— (Ponesrečil) je hlapac Franc Pistotnik, v Kekli. Zaspal je v pijanosti kraj vode in v spajni vanjo padel ter utonil.

— (Osebnost) Deželni sodnik gosp. Lorenč Rattke v Celju je povedom svojega umirovljenja dobil naslov in čin višjesodnega svetnika.

— (Prostovoljna požarna bramba v Rečici) obhaja dne 30. maja t. l. svojo 15-letnico in blagoslovljenje društvenega stolpa, po sledečem vzporedi: I. Dne 29. maja zvečer bakljada. II. Dne 30. maja: a) ob 3. uri zjutraj budnica; ob 1/2. uri popoldan sprejem došlih požarnih bramb; c) Ob 1/3. uri odhod k popoldanski službi božji; d) Po službi božji blagoslovljenje novega stolpa in shrambe za društveno orodje; e) Prosta zabava v društvenem domu. III. Ob 7. uri zvečer, veselica s petjem, tamburanjem in srečkanjem. IV. Ples.

— (Nova ponemčevalnica) V slovenskem Vetrinju pri Celovcu, kjer pašuje rodbina Moro, je bila minolo sredo blagoslovljena nova šola „ein neues deutsches Schulhaus“ kakor pravi z velikim zadovoljstvom graška „Tagespost“. Okrajni glavar baron Mac Newin — kateri se v nekkih krogih imenuje kot naslednik barona Heina — je pri tej priliki razveselil udeležnike dotične slavnosti s patrijotičnim in „času primernim“ govorom, župnik pa je govoril „vertönnlich“, dočim so bile besede župana Morota „voll kraft und klang“. To pač pomeni, da so vsi krepko zabavljali na Slovence!

— (Nova pošta) Dne 1. junija 1897 odpre se v Biljah na Goriškem (okraj Gorica) nov poštni urad, ki se bode počel s pisarnsko in vožno pošto ter ob enem služboval kot nabiralnica poštno hranilničnega urada. Zvezo bode imel s poštnim uradom v Gorici po vožni pošti Miren Bilje-Vertobja-St. Peter in Gorica, mesto dosedanje poštpošte Miren-Gorica.

— (Značilno postopanje.) Pred velikonočnimi prazniki predstavila se je tržaškemu škofu deputacija rojanskih župljanov in prosila, naj že vender naredi konec počenjanju rojanskega župnika Jurizze. Škof je obljubil, da se stvar preišče. Res je prišla te dni posebna komisija. Pritožiteljev ni nobeden vedel, da je prišla, pač pa je bil poprej obveščen župnik, in ta je poskrbel, da je komisija zaslišala samo njegove pristase, mej njimi tudi jednega, ki niti katoliške vere ni, izmej pritožiteljev pa ni bil nihče zaslišán. S tem je povedano dovolj.

* („Kraljević Radovan“) historična drama v petih dejanjih, spisala Ida Fürstova. Tako se imenuje nova izvorna hrvatska drama, ki se bo igrala nocoj prvokrat v Zagrebu in katero izda „Hrvatska Matica“ za l. 1897. Drama obdeluje

smrt poslednjega kralja hrvatskega narodne dinastije, Zvonimira. Gospica pesnica je hči g. Fürsta, zdravnika v Sisku. — Kako lepo se razvija hrvatska dramatska literatura; a v Slovincih?!

* (Političen dvoboj.) Sekcijski šef in ravnatelj pisarnice drž. zbora dr. vitez Halban (prej se je imenoval Biuneastock) je pozval urednika dunajskega tednika „Zeit“, prof. dr. Singerja, na dvoboj, ker ga je ta v svojem listu jako ostro prijel in razkril o njem prav zanimive reči. Oba sta židovske krvi, in zato se ni čuditi, da dvoboj ni imel nikakih neugodnih posledic. Streljala sta se s samokresi, a zadet ni bil nihče.

* (529 potresov) je bilo v l. 1896 na Grškem, torej nekako 1 1/2 potresa na dan. Tako se poroča v publikacijah dr. Papavasilion o potresih grške države. Izmej vseh potresov je bilo 306 saru na otoku Zante.

Književnost.

— „Vienac“ br. 21. Zdravi in bolesni. Pripovijest. Piše A. M. S. (Nastavak) — Dvije zvijezde. Spjevao Rikard Katalinć Jeretov. — Pierre i Cécile. Francoski napisao Michel Aubray, prevela Pavlova. — Galeb. Komedija u četiri čina. Ruski napisao A. P. Čehov, preveo Milan pl. Mareković. (Svršetak) — Josip Štezingar. Prvi srpski kapelnik knjaževske garde. Piše Fr. Š. Kubač. (Svršetak) — Listak: K. štici. Književnost. — Slike: Kraj zdenca. Od Alfreda Seiferta.

Brzjavke.

Dunaj 24. maja. V današnji seji poslanske zbornice nadaljuje opozicija obstrukcijo, a na poseben način. Opozicija predlaga namreč, naj se vsaka podanih peticij proti jezikovnim naredbam prečita, in naj se protokolira, zajedno zahteva vselej glasovanje po imenih. Zdej ob 1/2 3. uri se je glasovalo že petič.

Dunaj 24. maja. Predsednik poslanske zbornice dr. Kathrein je danes zjutraj v svoji pisarni nakrat padel brez zavesti na tla. Pet poslancev zdravnikov je koj prihitelo na pomoč. Kathrein se je odpeljal na svoje stanovanje. Popoldne se je že bolje počutil.

Zagreb 24. maja. V Bošnjakovcih je bilo v soboto pri izgrelih povodom volitev ustreljenih 29 oseb, 28 oseb pa ranjenih.

Atene 24. maja. Primirje je sklenjeno za 10 dnij. Edhem-paša sili, naj grška hitro imenuje svoje pooblaščenca, da se začne pogajanja radi miru.

Pariz 24. maja. V poslanski zbornici je minister unanjih del Hanotau naznanil, da Turčija rada uvažuje nasvete evropskih vesil glede Grške, da bo gotovo tudi odnehala od svojih pretiranih pogojev glede miru.

London 24. maja. Poslaniki evropskih vesil so dobili instrukcije, glasom katerih vesile odbijajo turško zahtevo, naj Grška odstopi Tesalijo, pač pa pritrjajo zahtevi, naj se meja regulira. Zahtevajo tudi, naj Turčija zniža svoje zahteve glede odškodnine in se izrekajo zoper odpravo kapitulacij.

London 24. maja. Neznani tat je ukradel slavni demant, imenovan „Haiderabad“, kateri je vreden šest milijonov gold., ter ga nadomestil s ponarejenim.

Narodno-gospodarske stvari.

— Južno štajerska posojilnica v Celju. Letošnji računski zaključek za l. 1896 izkazuje jednako svojim prednikom valic splošno znane slabe letine, hmeljske kučje in slabe trgovine z domačo živino, prav povoljne rezultate. Danarnih prejemkov imela je hranilnica to leto skupaj 1.198.341 gl. 86 1/2 kr., izdatkov pa, odštevíši gotovino z dne 31. decembra 1896 v znesku po 15.321 gl. 14 kr. še 1.183.020 gl. 52 1/2 kr., skupnega denarnega prometa 1896. leta 2.381.362 gl. 19 kr. Hranilne vloge z dne 31. decembra 1895 znašale so 1.497.949 gl. 54 1/2 kr., stanje hranilnih vlog dne 31. decembra je znašalo 1.445.432 gl. 24 kr. Povprečna vrednost jedne vložne knjizice znaša 464 gl. 2kr. Prošnjikov za posojila je bilo pretečano leto 586, kateri so skupaj prosili za 357.796 gl. 62 kr. Ravnateljstvo je dovolilo v 41 sejah le 206.150 gl. 97 kr., izplačalo se je 217 strankam novih posojil v znesku po 158.357 gl. 84 kr., vrnilo se je v anuitetah in celih posojil 52.760 gl. 43 kr. in so se posojila zvišala za znesek po 105.597 gl. 41 kr., konec leta 1895. je bilo posojil 1.233.799 gl. 37 kr., in je torej dne 31. decembra 1896. stanje posojil 1.339.396 gl. 78 kr. Glavna reserva znašala je z došteti čistim dobičkom sedmega poslovnega leta 36.089 gl. 55 kr., h kateri se dołži letošnji čisti dobiček 11.464 gl. 30 kr., in narave z njim stanje glavne rezerve dne 31. dec. 1896. na znesek 47.553 gl. 85 kr. t. j. 4 04% vseh hranilnih vlog.

Ob sedanjem času za jemanje najbolj pripravno
pristno, čisto in sveže
Dorš. Med. ribje olje
 ugodnega ukusa, lahko prebavljivo — cena 1 steklenici 50 kr.,
 dvojni 1 gl. — priporoča
lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1
 zraven mesarskega mostu. (92—18)

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Maj	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
22.	9. zvečer	726.0	15.8	sr. jzah.	oblačno	
23.	7. zjutraj	723.2	13.6	sl. jzah.	dež	19.1
	2. popol.	722.9	16.1	sr. jug	dež	
	9. zvečer	723.6	14.6	sr. jzah.	oblačno	
24.	7. zjutraj	724.4	14.1	sl. jzah.	oblačno	2.5
	2. popol.	724.5	19.9	sl. jzah.	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 15.4° in 14.8°,
 za 0.5° nad in 0.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 24. maja 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gl.	05	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	—	—	—
Avstrijska zlata renta	122	80	—	—
Avstrijska krona renta 4%	100	85	—	—
Ogerska zlata renta 4%	122	40	—	—
Ogerska krona renta 4%	99	90	—	—
Avstro-ogerske bančne delnice	955	—	—	—
Kreditne delnice	362	25	—	—
London vista	119	50	—	—
Nemški drž. bankovci sa 100 mark	58	60	—	—
50 mark	11	72	—	—
50 frankov	9	52	—	—
Italijanski bankovci	15	40	—	—
U. kr. cekini	6	65	—	—

Dne 22. maja 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gl.	154	gl.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gl.	192	—	—	—
Danava reg. srečke 5% po 100 gl.	128	—	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	80	—	—
Kreditne srečke po 100 gl.	198	—	—	—
Ljubljanske srečke	22	25	—	—
Rudolfove srečke po 10 gl.	25	—	—	—
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gl.	160	50	—	—
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	425	50	—	—
Papirnati rubelj	1	47	—	—

Josip Stussiner, c. kr. poštni kotrolor,
 javlja v svojem, kakor v imenu svoje matere,
 svoje sestre in vseh ostalih sorodnikov žalostno
 vest o smrti svojega strijca, gospoda

Andreja Muleja

c. kr. računskega revidenta v pokoju

ki je večeraj, v nedeljo ob polu dveh popoldne po
 kratkem, težkem trpljenju, previden s svetimi za-
 kramenti za umirajoče, v 73. letu svoje dobe
 blaženo v Gospodu preminul.

Pogreb bude jutri v torek, dne 25. maja t. l.
 ob štirih popoldne od Medijatove hiše na Dunajski
 cesti št. 15 na pokopališče k sv. Krištofu.

Svete zaдушne maše se bodo brale v župni
 cerkvi Marijinega oznanenja. (763)

Prosi se tihega sožalja.

V Ljubljani, dne 24. maja 1897.

Prodajalka

vešča trgovini z mešanim blagom, in

učeneec

se vzprejmeta tako. — Naslov pri upravnistvu „Slov.
 Naroda“, kamor naj se ponudbe vpošljejo. (747—2)

Biljard

ne prestar in še dobro ohranjen, želi se kupiti
 za kavarno na deželi. — Natančneje pove uprav-
 ništvo „Slovenskega Naroda“. (754—1)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“
 po nizki ceni.

Št. 41 506.

Razglas.

(761—1)

Pri podpisanem mestnem magistratu vršile se bodo zaradi oddaje
zgradbe raznih kanalov ter naprave nove ceste
 sledeče **javne pismene ponudbinske razprave** in sicer:

- 1.) Za podaljšanje in kanaliziranje Nunskih ulic dne **2. junija t. l.**;
- 2.) za zgradbo novega kanala v Vegovih ulicah dne **3. junija t. l.**;
- 3.) za zgradbo novega kanala na Starem trgu dne **4. junija t. l.**, vselej ob 10. uri dopoldne v pisarni mestnega stavbinskega urada, kjer so tudi pripadajoči načrti, proračuni, pogoji ter drugi pripomočki ob navadnih uradnih urah vsakemu na vpogled razgrnjeni.

Ponudbe, v katerih je navesti jednotne cene in na njihovej podlagi proračunjene skupne zneske stroškov za dotična dela, je izročiti zapečateni in s pripadajočim 5% vadijem opremljene do določene ure.

Ponudbe, katere ne bodo povsem ustrezale predpisu, in pa one, ki bodo prekasno oložene, se ne bodo jemalo o pošte.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

19. dan maja 1897.

Josip Krištof
Mici Krištof roj. Putrich-ova

poročena.

(767)

Ljubljana, dne 24. maja 1897.

Naznanilo.

Uljudno naznanjam, da sem dne 25. t. m. otvoril

odvetniško pisarno

→ v Litiji. ←

Velespoštovanjem

Dr. J. Jamšek

odvetnik.

Litija, dne 25. maja 1897.

(762—1)

Kranjsko Hotel Fischer Kamnik.

Ponižno podpisani slavnemu p. n. občinstvu uljudno naznanja, da je s 1. majem letos občeznani

hotel Fischer

v mestu Kamniku, najprijetnejšem zavetišču in kopališču prevzel zopet v lastno režijo.

Priporočajoč se slavnemu občinstvu za obilni obisk, naznanja, da bode skrbel prav posebno zadovoljiti cenjene goste z izborno vinsko kapljico, z vselej svežim pivom, z dobro, okusno, gorško in mrzlo kuhinjo.

V hotelu se nahaja mnogo sob za prenočišče, istotako se oddajajo odot letna stanovanja.

(764—1)

S spoštovanjem **Fran Fischer.**

SVARILO!!

Smatramo za svojo dolžnost, opozoriti p. n. občinstvo, da se v poslednjem času prodajajo perilni izdelki, in sicer:

ovratniki, manšete in srajce

ki so opremljeni z raznimi

levjimi

kakor: po konci stoječih levov, tacih, ki imajo obroče, ali tudi svingam in krilatim levom konsumirajoče občinstvo, ki išče naše izdelke, prosimo, ki ima tu stoječo, za nas izključno registrirano

levovo

M. Joss & Löwenstein,
Praga, XII.

podobami

v krempljih perutnato kolo, ki skačejo skozi podobnih. Ker se po takih podobah lahko moti naj se pazi na to, da je le ono blago naš izdelek,

varstveno znamko.

Na drobno se pri nas ne prodaja. (641—2)